

CONV 200/02

NOT

Ärende: Sammanfattande rapport från plenarmötet
– Bryssel den 11–12 juli 2002 ¹

I. Öppnande av mötet

1. Ordföranden öppnade mötet med att på konventets vägnar gratulera Ana Palacio till utnämningen till spansk utrikesminister och Eduardo Zaplana till utnämningen till socialminister. De nya konventsledamöterna Lequiller, Carey och Floch hälsades välkomna.
2. Ordföranden informerade konventet om att julimötet markerade slutet på "lyssnarfasen" och början på "studiefasen". Det första sex arbetsgrupperna behandlade särskilda frågor som hade tagits upp under de första plenarmötena. De kommer att utarbeta rekommendationer eller alternativ som konventet skall diskutera under hösten. De har kommit långt på vägen, även om antalet deltagare i vissa fall inte var tillräckligt. Presidiet ansåg att ytterligare fyra arbetsgrupper bör inrättas. När det gäller att skapa ett område med fred, säkerhet och rättvisa enades presidiet om ett utkast till mandat som omfattar de viktigaste frågor som togs upp under plenarmötet i maj och som distribuerats i dokument CONV 179/02. Presidiet ansåg att en arbetsgrupp om förenkling av lagstiftningsförfarandena bör inrättas för att behandla några av de frågor som togs upp under plenarmötenas diskussioner om instrument. Presidiet ansåg också att arbetsgrupper bör inrättas för utrikespolitik och försvarspolitik. Deras mandat bör utarbetas på grundval av plenardebatten och distribueras så snart som presidiet haft möjlighet att fundera över dessa diskussioner. Konventsledamöterna kommer att uppmanas att anmäla sig till någon av dessa fyra grupper så snart som deras mandat har fastställts.

---

¹ Ett fullständigt referat från plenarmötet återfinns på webbplatsen:
www.european-convention.eu.int

De börjar arbeta i september med sikte på att kunna lägga fram alternativ i oktober eller november. Konventet kommer då att ha tio uppsättningar byggstenar till sitt förfogande, som kommer att vara av avgörande betydelse för den tredje arbetsfasen, under vilken den kommer att behandla förslag till lagtexter.

3. Ordföranden informerade konventet om höstens program. För det första planerar presidiet en debatt vid mötet den 12–13 september om förenkling av lagstiftningsförfaranden, utifrån ett dokument från sekretariatet som kommer ut före sommaruppehållet, för att den nya arbetsgruppen skall få en grund att stå på. För det andra bör rapporten från arbetsgruppen för subsidiaritetsprincipen vara tillgänglig i tid så att den kan behandlas vid plenarmötet den 3–4 oktober. För det tredje kommer konventet att i mitten av oktober få rapporter från de två arbetsgrupper som sysslar med status som juridisk person och stadgan (båda direkta relevanta för den framtida fördragsstrukturen). Dessa kommer att göra det möjligt för presidiet att i slutet av oktober lämna förslag till konventet om en ram till fördragsstruktur. En sådan struktur ger en ram i vilken byggstenarna från arbetsgrupperna kommer att infogas, förutsatt att konventet är eniga med dem. En ny version av fördraget, som är påtagligt fylligare, kommer att följa i december eller januari och utgöra grunden för den tredje fasen ("förhandlingsfasen") av konventets arbete.

II. EU:s yttre åtgärder: allmän debatt

4. Ordföranden öppnade diskussionen om EU:s yttre åtgärder med en hänvisning till diskussionsunderlaget från konventets sekretariat (CONV 161/02).
5. Konventsledamöterna var eniga om att det är viktigt för EU att vara en stark, verkningsfull och effektiv aktör på den internationella arenan. Många ansåg att EU hittills svikit förväntningarna på detta område, särskilt med tanke på dess ekonomiska och finansiella tyngd. Flera betonade att de utmaningar som globaliseringen innebär endast ökar vikten av att unionen lever upp till sin roll. Endast en stark och enad unionen kan påverka den internationella utvecklingen och effektivt skydda europeiska intressen.

6. Många betonade att de värden som är av central betydelse för unionen i sig utgör ett argument för den att spela en större roll globalt och att dessa värden bör stödja och genomsyra unionens yttre politik. Flera ledamöter nämnde även att grundprinciperna i FN:s stadga måste respekteras.

En enda eller en gemensam politik?

7. Flera ledamöter ansåg att utrikes- och säkerhetspolitikens mellanstatliga karaktär inte har varit verkningsfull. Gemenskapsmetoden har fungerat bra när det gäller andra aspekter av yttre förbindelser. Om kommissionens kapacitet utvidgas till att fastställa gemensam politik och agera som bevakare av det allmänna intresset på detta område skulle detta bidra till att effektivisera EU:s utrikespolitik.
8. Andra fäste uppmärksamheten på utrikespolitikens speciella karaktär och noterade att den är mycket mindre lagstiftande till sin natur än många inre politikområden. Flera påpekade att medlemsstaternas intressen skiljer sig åt. Den nära kopplingen mellan utrikespolitik och nationell suveränitet kräver särskilda arrangemang. Många av bristerna i utrikes- och säkerhetspolitiken kan tillskrivas avsaknad av politisk vilja snarare än otillräckliga instrument eller förfaranden. Målet bör fortfarande vara att uppnå en gemensam politik och inte nödvändigtvis en enda politik. Flera betonade den viktiga roll som Europeiska rådet spelar när det gäller att fastställa den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Konsekvent agerande gentemot omvärlden

9. Alla var eniga om att rätt samordnad användning av alla instrument, ekonomiska och politiska, är viktig för unionens förmåga att utöva inflytande på den internationella arenan. Många talare ansåg att de nuvarande arrangemangen är ett hinder för en konsekvent strategi och försvårar en sådan samordning. Några krävde att pelarstrukturen avskaffas och rekommenderade att de två befattningarna som hög representant för GUSP och kommissionär för yttre förbindelser tilldelas en person (dubbla befogenheter), som skulle vara ledamot av eller vice ordförande för kommissionen. Andra ville hellre öka samstämmigheten genom en reform inom kommissionen och rådet och genom bättre samordning mellan den höge representanten och kommissionen. Några föreslog att den höge representanten och kommissionären med ansvar för yttre förbindelser skulle kunna lägga fram gemensamma initiativ som omfattar alla aspekter av extern politik/yttre åtgärder. Ytterligare användning och utveckling av gemensamma strategier nämndes även.

En förebyggande utrikespolitik

10. Samtliga konventsledamöter betonade vikten av att EU har en dynamisk utrikespolitik, som gör att EU kan reagera omedelbart på internationella händelser. Några talare påpekade att kravet på enhällighet i GUSP begränsar unionens förmåga att agera. Om medlemsstaterna inte kommer överens, skapar avsaknaden av en tydlig unionspolitik ett vakuum som sedan fylls med individuella, ibland motstridiga, nationella utrikespolitiska åtgärder. Några tillade att regeln om enhällighet gynnar en politik som dikteras av den minst ambitiösa ståndpunkten och avsevärt fördröjer beslutsfattandet, medan det ofta krävs snabba reaktioner.
11. Ett antal talare ansåg att lösningen ligger i att utsträcka omröstningen med kvalificerad majoritet till att omfatta GUSP-området. Några ansåg att alla utrikespolitiska beslut (utom säkerhet och försvar) bör fattas med kvalificerad majoritet, medan andra som ett första steg föreslog att gemensamma initiativ från den höge representanten och kommissionären med ansvar för yttre förbindelser skall bli föremål för omröstning med kvalificerad majoritet. Några ledamöter ville behålla enhälligheten som en allmän princip och framhöll att de föredrog förbättrade mekanismer för att åstadkomma en bättre konvergens mellan medlemsstaterna. Möjligheten att utsträcka initiativrätten till den höge representanten och en bättre användning av gemensamma utvärderingar av politiken nämndes särskilt. En del anser inte att man utesluter en vidare tillämpning av omröstning med kvalificerad majoritet i särskilda fall, t.ex. inom ramen för gemensamma strategier, eller, eventuellt, vid beslut om förslag som den höge representanten och kommissionären lagt fram gemensamt, även om man behåller enhälligheten som allmän princip. Andra förslag om hur man skall råda bot på trögheten inom GUSP inbegrep 'förstärkt samarbete' samt en mer utbredd användning av 'konstruktiv röstnedläggning'. Därigenom skulle en 'koalition bestående av dem vill agera' kunna ta ett initiativ på EU:s vägnar, förutsatt att ingen medlemsstat motsätter sig detta initiativ och att andra har möjlighet att ansluta sig i ett senare skede.
12. Frågan om en förebyggande utrikespolitik är direkt kopplad till frågan om finansieringen av GUSP. Snabba insatser kräver tillgång till lämpliga resurser, både finansiella och mänskliga. Några talare betonade att GUSP:s budget bör ökas och att finansieringen bör göras flexiblare. Eventuellt gemensamt utnyttjande av diplomatiska resurser i tredje land och möjligheten att ge den höge representanten ansvar för externa delegationers utrikespolitiska verksamhet nämndes också.

Faktisk representation

13. En del ledamöter krävde större klarhet när det gäller representationen utåt inom den externa politiken. Några föreslog att man bör finna ett sätt för unionen att tala med en enda röst, medan andra ansåg att det viktigaste målet är att se till att den har ett enda budskap. Somliga ansåg att representationen utåt skulle förenklas genom att det finns en enda juridisk person.

Legitimitet

14. Flera talare påvisade ett demokratiskt underskott i andra pelaren och begärde att Europaparlamentet deltar i större utsträckning, t.ex. genom medbeslutandeförfarandet. Andra framhöll att demokratisk legitimitet kommer från de nationella parlamenten (särskilt när det gäller utplacering av militära styrkor) och begärde bättre kontroll och större ansvar och redovisningsskyldighet på nationell nivå.

Försvars- och säkerhetspolitik

15. Ett antal ledamöter betonade vikten av att unionen utvecklar en effektiv säkerhets- och försvarspolitik. Detta beror i första hand på om man kan åstadkomma tillräckliga och lämpliga resurser, både militära och civila. Några hävdade att unionens militära insatser bör begränsas till fredsbevarande insatser och vara beroende av ett mandat från FN.
16. Några ledamöter ansåg att försvaret framför allt är en fråga för Nato, och en del betonade vikten av att utvecklingen av ESFP sker i nära samråd med Nato. Några begärde att "närmare samarbete" skall utvidgas till att omfatta säkerhet och försvar. Det framfördes förslag om att utvecklingen av säkerhets- och försvarspolitiken skall ske i flera steg, vilket gör att resurserna kan utvecklas gradvis. Några framhöll att det är nödvändigt att ta upp frågan om samverkansförmågan mellan nationella beväpnade styrkor. En del efterfrågade bättre samordning av politiken för forskning, utveckling och förvärv för att man skall få valuta för pengarna på europeisk nivå. Flera förespråkade att det skall inrättas en europeisk krigsmaterielbyrå och några ansåg att det fanns ett behov av att se över och ändra artikel 296 i fördraget så att vapenindustrin omfattas av fördragets tillämpningsområde.
17. Ett antal ledamöter betonade att beslut om säkerhet och försvar även fortsättningsvis skall fattas med enhällighet på grund av sin känsliga karaktär, och att kontrollen på detta område framför allt är en fråga för de nationella parlamenten.

II. Rapport från ungdomskonventet

18. Ungdomskonventets ordförande, Giacomo Filibeck, och de båda vice ordförandena, Roberta Tedesco-Tricas och Ellen Trane Norby, lade fram den text som antagits samma förmiddag av ungdomskonventet, som sammanträtt i Bryssel sedan den 10 juli. Ungdomarnas företrädare underströk i sina inlägg framför allt vikten av samråd med ungdomarna och en direkt delaktighet från deras sida i den europeiska processen. De angav även att det i den antagna texten begärs ett klargörande av befogenheterna, en förstärkning av de europeiska institutionerna, och att en majoritet av ungdomarna även önskade att Europa inriktar sig på en struktur av federal typ. Sammanfattningsvis uppmanade ungdomskonventets ordförande till fortsatt entusiasm och framförde önskemål om att ett andra möte i ungdomskonventet sammankallas för att man skall kunna fortsätta diskussionerna och gå närmare in på det arbete som gjorts.

Under den debatt som följde efter denna föredragning lovordade flera konventsledamöter ungdomarnas arbete och glädde sig åt innehållet i den antagna deklarationen. Några ville även se fortsatta kontakter med ungdomarna.

En ung konventsledamot gjorde ett ställningstagande som undertecknades av ett betydande antal deltagare i konventet och som innehåller en kritik av arbetsmetoderna och de uppnådda resultaten.

Avslutningsvis delade vice ordförande Dehaene målsättningen att bevara den entusiasm som framsprungit ur detta ungdomskonvent och angav följande tre sätt på vilket detta kan ske:

- Inbjudan till ungdomskonventets ordförande och de båda vice ordförandena att härnäst vara närvarande vid Europeiska konventets plenarmöten för att de skall kunna rapportera till samtliga deltagare i ungdomskonventet.
- Webbplatsen (youth-convention.net) behålls för att främja en fortsatt debatt mellan ungdomarna och för att man skall kunna kommunicera med dem.
- Uppmaning till varje deltagande kategori (de nationella delegationerna, Europaparlamentet, kommissionen, ordförandeskapet) att behålla en nära kontakt med de ungdomar som den har utsett, hålla dem regelbundet informerade om de framsteg som görs och samla in deras uppfattningar och förslag.

III. Förslag till förfarande från vissa konventsledamöter

19. Ordföranden hänvisade till det förslag som vissa konventsledamöter lagt fram om att kommissionen skall uppmanas att utarbeta ett utkast till text för ett konstitutionellt fördrag. Ordföranden noterade att detta förslag har behandlats av presidiet och enhälligt förkastats, eftersom det skulle innebära att konventet drar sig undan sitt ansvar. Han hänvisade till det alternativa tillvägagångssätt som han skisserade vid mötets öppnande, och som han hoppades skulle bemöta farhågorna från dem som lagt fram förslaget.
20. Maria Berger, som lagt fram förslaget för presidiet, var helt nöjd med det sätt på vilket det behandlats och bekräftade att det hade dragits tillbaka.

Talarlista i turordning

Plenarmötet den 11–12 juli 2002

TALARLISTA

Torsdagen den 11 juli

EU:s yttre åtgärder: allmän debatt

1. Ana PALACIO – Spanien (Regeringen)
2. Elmar BROK – Europaparlamentet
3. Êrnani LOPES – Portugal (Regeringen)
4. Frans TIMMERMANS – Nederländerna (Parlamentet)
5. Hildegard PUWAK – Rumänien (Regeringen)
6. Michel BARNIER – Kommissionen
7. Bobby McDONAGH – Irland (Regeringen)
8. Antonio TAJANI – Europaparlamentet
9. Michael ATTALIDES – Cypern (Regeringen)
10. Alojz PETERLE – Slovenien (Parlamentet)
11. Peter SERRACINO-INGLOTT – Malta (Regeringen)
12. Jens Peter BONDE – Europaparlamentet
13. Louis MICHEL – Belgien (Regeringen)
14. Olivier DUHAMEL – Europaparlamentet
15. Peter HAIN – Förenade kungariket (Regeringen)
16. Göran LENNMARKER – Sverige (Riksdagen)

Blå kort: Duff, Hain, Haenel, Berès, Hain

17. Ben FAYOT – Luxemburg (Parlamentet)

Blå kort: Hain, Voggenhuber, Barnier

18. Henning CHRISTOPHERSEN – Danmark (Regeringen)
19. George KATIFORIS – Grekland (Regeringen)
20. Pavol HAMZIK – Slovakien (Parlamentet)
21. Peter GLOTZ – Tyskland (Regeringen)
22. John BRUTON – Irland (Parlamentet)

Blå kort: Stuart, Maij-Weggen, Belohorská

23. Alejandro MUÑOZ ALONSO – Spanien (Parlamentet)
24. Matjaz NAHTIGAL – Slovenien (Regeringen)
25. Pierre LEQUILLER – Frankrike (Parlamentet)
26. Gianfranco FINI – Italien (Regeringen)
27. Ayfer YILMAZ – Turkiet (Parlamentet)
28. Alain LAMASSOURE – Europaparlamentet
29. Lord MACLENNAN – Förenade kungariket (Parlamentet)
30. Roberts ZILE – Lettland (Regeringen)
31. Andrew DUFF – Europaparlamentet
32. Paraskevas AVGERINOS – Grekland (Parlamentet)
33. Lamberto DINI – Italien (Parlamentet)

Blå kort: Hain, Barnier

34. Teija TIILIKAINEN – Finland (Regeringen)
35. Jürgen MEYER – Tyskland (Parlamentet)
36. Cristiana MUSCARDINI – Europaparlamentet
37. Rytis MARTIKONIS – Litauen (Regeringen)
38. Hanja MAIJ-WEGGEN – Europaparlamentet
39. Kimmo KILJUNEN – Finland (Parlamentet)
40. Peter SKAARUP – Danmark (Parlamentet)
41. Androula VASSILIOU – Cypern (Parlamentet)
42. Dam KRISTENSEN – Danmark (Folketinget)
43. Josep BORRELL FONTELLES – Spanien (Parlamentet)
44. Edmund WITTBRODT – Polen (Parlamentet)
45. Juraj MIGAS – Slovakien (Regeringen)
46. Marco FOLLINI – Italien (Parlamentet)
47. Hannes FARNLEITNER – Österrike (Regeringen)
48. Alvydas MEDALINSKAS – Litauen (Parlamentet)
49. Lena HJELM-WALLEN – Sverige (Regeringen)
50. Reinhard BÖSCH – Österrike (Parlamentet)
51. Mesut YILMAZ – Turkiet (Regeringen)
52. Proinsias DE ROSSA – Irland (Parlamentet)
53. Péter BALÁZS – Ungern (Regeringen)
54. Jozef OLEKSY – Polen (Parlamentet)

55. Carlos CARNERO GONZÁLEZ – Europaparlamentet
56. Pierre MOSCOVICI – Frankrike (Regeringen)
57. Caspar EINEM – Österrike (Parlamentet)
58. István SZENT-IVÁNYI – Ungern (Parlamentet)

Fredagen den 11 juli

Föredragning av ungdomskonventets rapport

1. Giacomo FILIBECK, ordförande för ungdomskonventet
2. Ellen NØRBY, vice ordförande, ungdomskonventet
3. Roberta TEDESCO TRICCAS, vice ordförande, ungdomskonventet
4. Helle THORNING-SCHMIDT – Europaparlamentet

Blå kort: Duhamel, Dobbyn (ungdomskonventet), Duff, Skaarup, Bonde, Juri (ungdomskonventet), Derosier (ungdomskonventet), Brok, Witherick (ungdomskonventet), Maij-Weggen, Thorning-Schmidt

Fortsatt debatt om EU:s yttre åtgärder (försvar)

1. René van der LINDEN – Nederländerna (Parlamentet)
2. Gunter PLEUGER – Tyskland (Regeringen)
3. Antonio VITORINO – Kommissionen
4. Marietta GIANNAKOU – Grekland (Parlamentet)
5. Baroness SCOTLAND – Förenade kungariket (Regeringen)
6. Esko SEPPÄNEN – Europaparlamentet
7. Danuta HÜBNER – Polen (Regeringen)
8. Michael FRENDÓ – Malta (Parlamentet)

Blå kort: Duff, Fini, Einem, Vitorino

9. Gisela STUART – Förenade kungariket
10. Diego LÓPEZ GARRIDO – Spanien (Parlamentet)
11. Eduarda AZEVEDO – Portugal (Parlamentet)
12. Jacques SANTER – Luxemburg (Regeringen)
13. Valdo SPINI – Italien (Parlamentet)

14. Kenneth KVIST – Sverige (Riksdagen)
15. William ABITBOL – Europaparlamentet
16. Jan KOHOUT – Tjeckien (Regeringen)
17. Edvins INKENS – Lettland (Parlamentet)
18. Alvydas MEDALINSKAS – Litauen (Parlamentet)
19. Kimmo KILJUNEN – Finland (Parlamentet)
20. Jürgen MEYER – Tyskland (Parlamentet)

Förslag om förfarande från vissa konventsledamöter

1. Maria BERGER – Europaparlamentet

Blå kort: De Rossa, Kiljunen, MacCormick, Hallengren, Einem

=====